

*Стицај кривичних дела угрожавање сигурности и тешка телесна повреда
(члан 138. став 1. КЗ и члан 121. став 1. КЗ)*

Радњама окривљеног остварена су законска обележја два кривична дела у стицају – угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ и тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ када страх за живот и телесни интегритет оштећеног, изазван претњама и агресивним поступањем окривљеног превазилази по интензитету и трајању том приликом нанету тешку телесну повреду.

Из образложења:

„Бранилац окривљеног поднео је захтев за заштиту законитости против правноснажних пресуда којима је окривљени оглашен кривим и осуђен за два кривична дела и то угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ и тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, а због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП уз истицање да је суд погрешно закључио да се у конкретном случају ради о два кривична дела, која се по мишљењу одбране налазе у односу привидног идеалног стицаја. Другим речима, бранилац тврди да је кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ конзумирало кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ.

Кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ чини онај ко угрози сигурност неког лица претњом да ће напасти на живот или тело тог лица или њему блиског лица. Предметно кривично дело је свршено када је претњом створен осећај угрожености код лица коме се прети. При томе је за постојање дела битно да се ради о озбиљној претњи која код пасивног субјекта изазива неспокојство, узнемирење или страх за живот и телесни интегритет.

Кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ чини онај ко друго тешко телесно повреди или му здравље тешко наруши.

По становишту Врховног касационог суда нижестепени судови нису повредили кривични закон из члана 439. тачка 1) ЗКП на штету окривљеног, јер из чињеничног описа радњи окривљеног, датог у оптужном акту јавног тужиоца и утврђеног у изреци првостепене пресуде, произилазе сва битна законска обележја и кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ и кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, за која је окривљени у овом кривичном поступку правноснажно оглашен кривим и осуђен, тако да у конкретном случају не постоји привидни идеални стицај ова два дела, а како се то неосновано истиче у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Ово, имајући у виду да су претње које је окривљени критичном приликом непосредно упутио оштећеној, а које су код оштећене изазвале осећај страха и несигурности тј. угрожености за сопствени живот и телесни интегритет, само једним својим делом и остварене – реализоване. Окривљени је у дужем временском трајању – од вечерњих до јутарњих часова другог дана озбиљно претио оштећеној, изразито агресивно се понашао што је све код оштећене изазвало осећај

угрожености сопственог живота, а што није само претходило nanoшењу тешке телесне повреде већ је настављено и након што је ова повреда нанета. Када угрожавањем сигурности изазван страх за живот и телесни интегритет оштећеног превазилази по интензитету и трајању нанету тешку телесну повреду, тада су радњама окривљеног остварена законска обележја два кривична дела у стицају – угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ и тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.“

(Из пресуде Врховног касационог суда Кзз 675/2015 од 02. септембра 2015. године, сентенца верификована на седници Кривичног одељења Врховног касационог суда 06.06.2016. године)